

Historie Aan- en Afvoertroepen:

Bij de afkondiging van de mobilisatie op 1 augustus 1914 was er een "Vrijwillig Militair Automobiel Korps" (VMAK) en het "Vrijwillig Militair Motor Korps" (VMMK). Deze korpsen waren op initiatief van de Nederlandse Automobiel Club in het leven geroepen. De behoefte deed zich echter gevoelen om de beschikking te hebben over een goed georganiseerde militaire eenheid. Zo werd op 12 juli 1915 opgericht de "Depotafdeling van den

Autotreindienst" met Delft als standplaats. In 1916 is de naam veranderd in "Depotafdeling van den Motordienst". Deze organisatie groeide uit tot een vijftal compagnieën in 1918 om na de demobilisatie in te krimpen tot 1 compagnie en een staf. Ook de naam werd veranderd in "Schoolcompagnie van den Motordienst" en Haarlem werd als nieuwe locatie aangewezen.

De motorisatie van het leger ging steeds verder; de behoefte aan chauffeurs nam toe. Bij de viering van het 20 jarig bestaan van de Motordienst werd bekendgemaakt dat de Schoolcompagnie uitgebreid zou worden en de naam "Korps Motordienst" krijgt (KMD). Chauffeurs en motoropleidingen en motortechnische opleidingen werden hier ondergebracht. De internationale situatie dwong tot uitbreiding van de motortractie in het leger met als gevolg een grotere behoefte aan chauffeurs. Uitbreiding van de KMD was het gevolg. Bij het begin van de algehele mobilisatie (28 augustus 1939) werd het KMD het "Depot van den Motordienst" (DMD) van waaruit de auto-eenheden van het Veldleger en andere eenheden van de landmacht van chauffeurs en materieel zouden worden voorzien. Het grootste deel van het materieel werd door vordering verkregen. Na de capitulatie hield de Motordienst feitelijk op te bestaan.

Een Chevrolet C 60L, 3 ton, 4x4 brandstoftankwagen, zoals gebruikt door het Korps Motortransport Nederland. (Bron: Tilburg als militaire stad van Herman Roozenbeek).

In het najaar van 1944 maakten een aantal reserve officieren - merendeels behorend tot het Philipsconcern- plannen om zodra Noord Nederland bevrijd zou zijn voedsel te brengen. Op 25 oktober 1944 kwam het "Korps Motortransport Nederland" (MTN) tot stand. Binnen enkele maanden waren er 7 compagnieën met zo'n 200 voertuigen per compagnie. Deze werden onder Engels bevel geplaatst met de naam "General Netherlands

Transport company" (GNT-coy). De eenheden hebben grote hoeveelheden goederen vervoerd.

Op 15 Oktober 1945 ging al het personeel over naar het "Depot Aan- en Afvoertroepen" en werd de naam MTN gewijzigd in "Korps Aan- en Afvoertroepen". De situatie in Nederlands Indië maakte het noodzakelijk troepen daarheen te zenden. Gelet op de enorme uitgestrektheid van het gebied bestond er een grote behoefte aan transporteenheden. In de eerste maanden van 1946 werden AAT-eenheden geformeerd. In totaal hebben 23 Nederlandse en 7 KNIL-transportcompagnieën aan de talloze transporten deelgenomen waarbij vele honderduizenden kilometers over doorgaans zeer slechte wegen en vaak onder gevaarlijke omstandigheden werden afgelegd. Eind 1947 vond een reorganisatie van het Korps AAT plaats. Op 1 oktober 1947 werd het Regiment Aan- en Afvoertroepen opgericht; het regiment zet de traditie voort van het voormalige Korps Motordienst

en bestaat uit een opleidingseenheid en een vijftal transporteenheden. De overgang van de Koninklijke Landmacht naar een op Amerikaanse leest geschoeide organisatie heeft ook gevolgen voor de transporteenheden zowel voor de eenheden van het legerkorps als van de Nationale sector. Het aantal eenheden wordt kleiner als ook de omvang van de eenheden.

De val van de muur in 1990 heeft ook gevolgen voor de AAT. Met als markant punt in 1995 de vorming van een tweetal bevoorradings- en transportbataljons waarbij zowel Intendance eenheden als Aan- en Afvoertroepen eenheden naast elkaar in het hetzelfde bataljon zijn opgenomen. Een ander markante gebeurtenis vindt in 1996 plaats. De vervoerseenheden van de Nationale sector (De Landelijke Vervoersorganisatie LVVO voorheen 812 Tgp) gaan, met de vervoersorganisaties van Marine en Luchtmacht, op in de Defensie Verkeers en Vervoersorganisatie (DVVO) binnen het Defensie Interservice Commando (DICO). Het Regiment Aan- en Afvoertroepen vormt de traditionele binding tussen allen die werkzaam zijn, dan wel werkzaam zijn geweest in het dienstvak van de AAT. Het symbool voor deze binding is het Vaandel. Nog nooit was het in de geschiedenis van het Nederlandse Leger voorgekomen dat aan een dienstvak een vaandel werd toegewezen. Het Regiment Aan- en Afvoertroepen mocht als eerste dienstvak op 18 november 1975 uit handen van ZKH Prins Bernhard het door Hare Majesteit Koningin Juliana toegekende vaandel ontvangen. Op 20 april 1979 vond een aanvulling plaats door de aanhechting van een cravatte met de namen "Java en Sumatra 1946-1949", de eilanden waar AAT'ers in de genoemde periode onder gevaarlijke omstandigheden hun vervoerstaken hebben vervuld.

De oprichting van het Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen op 20 oktober 2000 is de definitieve bezegeling van de relatie tussen bevoorrading en transport, lees de relatie tussen het dienstvak van de Intendance en het dienstvak van de Aan- en Afvoertroepen binnen de Koninklijke Landmacht. Een ontwikkeling die ruim dertig jaar eerder in gang werd gezet met de oprichting van de Bevoorradings-compagnieën.

In 1992 leverde Nederland een transportbataljon (105 Transportbataljon) voor humanitaire vervoerstaken in het voormalige Joegoslavië. 105 Tbat leverde voertuigen en manschappen voor 2 transportcompagnieën wen de stafcompagnie van het (Unprofor) 1 (NL/BE) UN Bat. De derde compagnie was afkomstig uit België. In 1995 werd het bataljon omgevormd tot Log/Bat.